

خاتمة: قواعط الصلاة

مبطلات نماز:

قسمان، أحدهما: يبطلها عمداً وسهوأ، وهو كل ما يبطل الطهارة سواء دخل تحت الاختيار أو خرج، كالبول والغائط ما شابههما من موجبات الوضوء، والجناة والحيض وما شابههما من موجبات الغسل.

دو گونه هستند:

اول: چیزهایی که چه عمدی و چه سهوی انجام شود، نماز را باطل می‌کند، که عبارت‌اند از: هرچه که طهارت را باطل می‌کند، چه به اختیار انسان باشد و چه بدون اختیار، مانند خروج ادرار و مدفوع و سایر مواردی که وضو^(۱) را باطل می‌کند، و جنابت و حیض و آنچه شبیه آن‌ها که از مبطلات غسل باشد.^(۲)

الثاني: لا يبطلها إلا عمداً، وهو: وضع اليمين على الشمال، والالتقاط إلى ما وراءه، والكلام بحرفين فصاعداً، والقهقةة، وأن يفعل فعلًا كثيراً ليس من أفعال الصلاة، والبكاء لشيء من أمور الدنيا، والأكل والشرب الكثير أما القليل فلا يضر بالصلاحة كالمتبقي في الفم من الطعام، أو شرب الماء في صلاة الوتر لمن أصابه عطش وهو يريد الصوم في صبيحة تلك الليلة، لكن لا يستدبر القبلة. وعقص الشعر للرجل مكروه.

دوم: مواردی که فقط در صورتی نماز را باطل می‌کند که از روی عمد باشد که عبارت‌اند از: گذاشتن دست راست روی دست چپ، برگرداندن سر به پشت، سخن گفتن به دو حرف یا بیشتر (مگر اینکه برای یادآوری امام به تعداد رکعت‌ها باشد که در این صورت نمازش باطل نمی‌شود؛ مثل اینکه امام نماز ظهر را سه رکعت بخواند و تشهید بگوید و سلام دهد، که در این صورت مأمور به او می‌گوید: «ما فقط سه رکعت خواندیم» تا به امام یادآور شود، و اشکالی بر مأمور نیست که -بعد از یادآوری به امام- بایستد و با امام رکعت چهارم را به پایان برساند)، قهقهه زدن، انجام حرکات و کارهای فراوانی که جزو اعمال نماز نباشد، گریه کردن برای امور دنیوی، خوردن و آشامیدن اگر زیاد باشد، اما خوردن مقدار کم -مانند آنچه از غذا در میان دندان‌ها باشد- نماز را باطل نمی‌کند. خوردن آب برای کسی که نماز وتر می‌خواند و تشننه است و می‌خواهد صبح آن روز، روزه بگیرد -به شرطی که به قبله پشت نکند- نیز نماز را باطل نمی‌کند.

1- مانند باد و خواب و بی‌هوشی. (احکام الشریعه بین السائل و المجيب جزء دوم، صلاة: ص 82)

2- مانند نفاس و استحاضه و مس میت. (احکام الشریعه بین السائل و المجيب جزء دوم، صلاة: ص 82)

ويكره: الالتفات يميناً وشمالاً، والتثاؤب، والتمطي، والعبث، ونفخ موضع السجود، والتنثم، وأن يبصق، أو يفرقع أصابعه، أو يتاؤه، أو يئن بحرف واحد، أو يدافع البول والغائط والريح. وإن كان خفة ضيقاً استحب له نزعه لصلاته.

مكروهات نماز:

به چپ و راست نگریستن، خمیازه کشیدن، کشیدن دست‌ها برای رفع خستگی و خواب، انجام کار بیهوده [مثلاً با ریشش یا با لباسش بازی کند]، فوت کردن محل سجده، خارج کردن اخلاط از سینه یا سر [شبیه حالتی که فردی که سرماخورده است انجام می‌دهد]، آب دهان انداختن، صدای مفاصل انگشتان را درآوردن، و آه کشیدن و ناله کردن، یک حرف را کشیدن و جلوی ادرار و فضولات و باد شکم را گرفتن. همچنین اگر پاپوش نمازگزار تنگ باشد مستحب است که برای نماز آن را از پا خارج کند. بستن و بافتن مو برای مرد در حین نماز مکروه است.

مسائل أربع:

مسائل چهارگانه:

الأولى: إذا عطس الرجل في الصلاة يستحب له أن يحمد الله، وكذا إن عطس غيره يستحب له تسميته.

أول: اگر شخص حین نماز عطسه کند، مستحب است «الحمد لله» بگوید؛ و همچنین اگر کسی غیر از او عطسه کرد، مستحب است تسمیت کند (يرحمكم الله بگويد).

الثانية: إذا سلم عليه يجوز أن يرد مثل قوله: سلام عليكم، ولا يقول: وعليكم السلام.
دوم: اگر کسی به نمازگزار سلام کند می‌تواند با همان لفظ پاسخ دهد، مثلاً اگر به او بگویند: «سلام عليکم»، نباید بگوید: «و عليکم السلام».

الثالثة: يجوز أن يدعوا بكل دعاء يتضمن تسبيحاً أو تحميداً، أو طلب شيء مباح من أمور الدنيا والآخرة، قائماً وقاعداً وراكعاً وساجداً، ولا يجوز أن يطلب شيئاً محراً، ولو فعل وهو يعلم بحرمة بطلت صلاته.

سوم: خواندن دعاها بی که دارای تسبیح و ستایش خداوند است یا طلب چیزی از امور مباح دنیوی و اخروی، در حال قیام و نشستن و رکوع و سجود، جایز است. نمازگزار نمی‌تواند برای چیزی که حرام است دعا کند و اگر چنین کند و بداند خواسته‌اش حرام است، نمازش باطل است.

الرابعة: يجوز للمصلحي أن يقطع صلاته إذا خاف تلف مال، أو فرار غريم، أو تردي طفل وما شابه ذلك، ولا يجوز قطع صلاته اختياراً.

چهارم: نمازگزار می‌تواند برای جلوگیری از تلف شدن مال و یا فرار کسی که به نمازگزار بدهکار است و یا به خطر افتادن جان کودک و مشابه آن، نماز را قطع کند، ولی در حال غیر اضطرار جایز نیست نماز را قطع کند.⁽³⁾

- اگر وسط نماز، کاری انجام دهد که نمی‌داند نماز را باطل می‌کنده‌انه، نمی‌تواند به خاطر شک نماز را ببر هم بزنند. (أحكام الشرعيه بين السائل والمجيب جزء دوم، صلاة: ص 84)

